

στησίν του, καὶ τὸ φυτὸν ἐκεῖνο ἀπέφερεν ἐπὶ τέλους συγκομιδὴν 63 σταχύων μετὰ 2473 πυρήνων, σπαρέντων πάλιν τὸ ἀμέσως προσεχὲς φθινόπωρον. Ὁ πυρὴν τοῦ σίτου τούτου ἐδείκνυεν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας γνωστὰς παραλλαγὰς ἰδιαιτέρας ἰδιότητας καὶ μετὰ τέσσαρα ἔτη ὁ Chirreff τὸν εἰσήγαγε καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα „Mungeswells wheat“. Ὁ σίτος οὗτος μέχρι τῆς σήμερον καλλιεργεῖται

μῖξις τῶν διαφόρων σίτων, αὐτὸς ὁμῶς πρῶτος εἰσήγαγε καὶ τὰ κατὰλληλα προφυλακτικὰ μέτρα, δι' ὧν καθίσταται δυνατὴ ἡ προμελετωμένη σύμμιξις. Ἀφ' οὗ ἐξέλεξε τὰ ἀνάλογα εἶδη, ἤρχισε τὸ πείραμα ἀποκόπτων τὴν κορυφὴν τοῦ κυρίου στάχους, ἥτοι ἐκεῖνου ὅστις ἔδει νὰ γονιμοποιηθῇ διὰ τῆς ἄχνης τῶν ἄλλων εἰδῶν.

Οἱ πρῶτοι ἐκ τῆς συμμίξεως ταύτης παραγόμενοι κόκ-



Η ΘΕΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ (παρὰ Γερμανούς).

ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀν καὶ πολλαχοῦ ἀπεδόθη αὐτῷ ἄλλο ὄνομα. — Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ὁ Chirreff ἀνεκάλυψε καὶ ἄλλα εἶδη καὶ ἅμα ὡς τὰ πορίσματα τῶν ἐργασιῶν του ἐγνώσθησαν πανταχοῦ, ἤρχισαν πολλαχόθεν τῆς Ἀγγλίας νὰ τῷ ἀποστέλλωσι διάφορα εἶδη στάχων, ἐχόντων ἀσυνήθη ὄψιν καὶ χρησιμευσάντων κατόπιν εἰς παραγωγὴν νέων εἰδῶν σίτου, κριθῆς καὶ βρώμης.

Ὁ γεωπόνος τῆς Σκωτίας ὁμῶς δὲν ἠρκέσθη εἰς μόνον ταῦτα τὰ ἔργα τῆς φύσεως, ἀλλ' ἐν ἔτει 1856 ἠκολούθησε καὶ τὴν ἄλλην, τὴν μόνην ὁρμὴν, ὁδόν, τὴν τῆς τεχνητῆς παραγωγῆς νέων εἰδῶν. Ἄλλως τε δὲ καὶ τότε δὲν ἦτο ἄγνωστον τὸ γεγονός, ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ πρὸς ἄλληλα σύμ-

κοι φαίνονται ἀδύνατοι καὶ μόνον μετὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην γενεὰν δεικνύουσι τὰς διὰ τῆς συμμίξεως προσκτηθείσας νέας τῶν ἰδιότητος. Κατὰ τὸν πασίγνωστον φυσικὸν νόμον δύνανται νὰ συμμιχθῶσι μόνον τοῦ αὐτοῦ γένους παραλλαγαί, ἥτοι σίτος μετὰ σίτου, κριθὴ μετὰ κριθῆς κτλ.

Συγχρόνως πρὸς τὸν Chirreff καὶ ἕτερος γεωπόνος τῆς Ἀγγλίας, ὁ ἐν Brighton Hallett, ἐπεχείρησε νὰ βελτιώσῃ τὰς ἤδη ὑπαρχούσας παραλλαγὰς, ὡς βάσιν δὲ τῶν ἐργασιῶν του εἶχε τοὺς ἐξῆς ὅρους, οἵτινες ἐλάχιστα ἐπολεμήθησαν μέχρι τῆς σήμερον. 1) Πᾶς ἀνεπτυγμένος σιτοφόρος βλαστος δεικνύει ἓνα στάχυν, ἔχοντα μεγαλειτέραν παρ' ὅλους τοὺς λοιποὺς παραγωγικὴν δύναμιν (εἶνε δηλαδὲ καλ-

λίτερον καὶ τελειότερον ἀνεπτυγμένος). 2) ἕκαστος τοιοῦτος βλαστὸς περιέχει ἓνα κόκκον, παραγωγικότερον πάντων τῶν ἄλλων ἐν αὐτῷ κόκκῳ, καὶ 3) ὁ κάλλιστος κόκκος βλαστοῦ τινος κεῖται ἐν τῷ καλλίστῳ στάχει. Ὁ γεωπόνος λοιπὸν οὗτος ἐντεῦθεν ὁρμώμενος συνεπέρανε, ὅτι διὰ συνεχοῦς ἐκλογῆς τῶν καλλίστων κόκκων ἡ παραγωγικὴ δύναμις τῶν βλαστῶν κατ' ἀνάγκην θὰ ἡῤῃξε, πραγματικῶς δὲ διὰ τοῦ τρόπου τούτου κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ θαυμαστὰ ἀποτελέσματα. Ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἡδυνήθη ἐκ στάχews, ἔχοντος $4\frac{3}{4}$ δακτύλων μῆκος καὶ 47 κόκκους, διὰ συνεχοῦς σπορᾶς τῶν καλλίστων κόκκων νὰ παραγάγῃ στάχυν, ἔχοντα $8\frac{3}{4}$ δακτύλων μῆκος καὶ 123 κόκκους.

Κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τὸ παράδειγμα τῶν ἀγρονόμων τούτων ἠκολούθησε καὶ ἕτερος ἄγγλος γεωπόνος, ὁ Delf, ὅστις κατ' ἀρχὴν παρεδέχθη τὴν θεωρίαν καὶ τοὺς κανόνας τοῦ Hallet, συμβουλεύει ὅμως νὰ ἐκλέγωνται οὐχὶ οἱ μεγαλύτεροι, ἀλλ' οἱ βαρύτεροι κόκκοι πρὸς ἐπιμιξίαν.

Αὐτὸς ἐφεῦρεν ἐπίσης καὶ μίαν μηχανήν, δι' ἧς εὐκόλως ἀποχωρίζονται οἱ βαρύτεροι κόκκοι ἀπὸ τῶν ελαφροτέρων.

Αἱ ἀγγλικαὶ αὗται καινοτομίαι ἤρχισαν ἐπὶ τέλους νὰ μεταδίδονται καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ οἱ Γερμανοὶ καταγίνονται ἐπιμελῶς νὰ βελτιώσωσι τὰ ἰθαγενῆ εἶδη τῶν δημητριακῶν διὰ τῆς ἐπιμίξεως πρὸς τὰ ξένα καὶ μάλιστα πρὸς τὸ ἀγγλικόν.

Ἡμεῖς ἴσως ἔχοντες ἐπὶ τῶν θεσσαλικῶν πεδίων τὸ καλλίτερον καὶ προσφορώτερον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν τοῦ σίτου, διπλῶς θὰ ἡμεῖθα κατακριτέοι, ἂν ὅχι μόνον δὲν φροντίσωμεν περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν παραγομένων εἰδῶν, ἀλλὰ ἀμελήσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν παραγωγὴν κατὰ ποσὸν ν' αὐξήσωμεν καὶ νὰ δεῖξωμεν εἰς τοὺς ξένους, ὅτι οὐχὶ μάτην ὑπέστημεν καὶ ὑφιστάμεθα τόσας θυσίας πρὸς ἀνάκτησιν γαιῶν, ἐξ ὧν θὰ προέρχεται εἰς τὸ μέλλον τὸ μέγιστον καὶ σπουδαιότερον μέρος τοῦ πλούτου τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

Ὁ Μικρὸς Ραφαήλ ἐξυλογραφήθη ἐξ ἀπλοῦ φωτογραφίματος, τὸ ὁποῖον φιλόκαλος φωτογράφος τοῦ Βερολίνου παρεσκεύασε προστήσας πιδανῶς τὰ ἴδια τέκνα ὡς πρωτότυπον. Ἡ ἀσχολία τῶν μικρῶν εἶνε ἡ γνωστὴ ἐκεῖνη εἰς πάντας τοὺς μικροὺς ἀπλοποιήσεις τῆς ζωγραφίας δι' ὀλίγων γραμμῶν ἐπὶ τοῦ τυχόντος τοίχου διὰ τῆς τυχούσης κιωλίας. Ἡ ἀδελφὴ εἶνε ὅλη προσοχή, ἡ δὲ ἐκτελεστικὴ ἐμπνευσις τοῦ αὐτοσχεδιαστοῦ πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ ἀκρότατον πλεόν σημείον τῆς, ἀφοῦ πρόκειται περὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ὀφθαλμῶν τῆς εἰκόνος.

— Οἱ μεγάλοι τῆς Ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως τῶν Τεχνῶν ζωγράφοι κατέστησαν διὰ τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῶν λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς συγχρόνους μας τὴν ἐκμετάλλευσιν ὑποθέσεων ἐκ τῆς Γραφῆς ἐλημμένων, διότι εἶνε τολμηρὸν βεβαίως νὰ ἐπιχειρήσῃ τις μετ' ἐκείνους τὴν καλλιτεχνικὴν παραγωγὴν τῶν αὐτῶν ἱστοριῶν, λίαν δ' ἐπισφαλὴς ὁ περιορισμὸς σφριγώσης νεαροῦ ζωγράφου δραστηριότητος εἰς παράστασιν δευτερευόντων θεμάτων. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ βαθεῖα μελέτη τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος παρέχει ἀκόμη ἀνεξάντλητον πλούτον εἰκονογραφίας, καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐξ ἐνὸς ἑδαφίου (9) τῆς Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου ἔλαβεν ἀφορμὴν ὁ διάσημος ζωγράφος Πλόκχορστ νὰ δημιουργήσῃ ἐν τῶν ἐξοχωτέρων ἔργων τῆς ἐποχῆς μας. Ἐν αὐτῷ παρίσταται ὁ ἀγὼν ἀγγελικοῦ τάγματος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὠραίου ὅμως καὶ ὅχι ἀγρίου, πρὸς τὸν ἀπεχθέστερον τῶν Διαβόλων, οἰκαιοποιούμενον τὴν ψυχὴν καὶ διεκδικοῦντα τὴν κτῆσιν τοῦ πτώματος τοῦ μεγαλοπρεπεστέρου γραφικοῦ ἥρωος, τοῦ Μωϋσέως. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἐπραγματεύθη ἡ ἀρχαιοτάτη ἐβραϊκὴ ποίησις, ἀλλ' οὐχὶ ἐξόχως, ὁ δὲ Ἀπόστολος δὲν εἶχε τόπον εἰς δύο λέξεις, ἐν αἷς παρενφύεται τὸ πρᾶγμα παροδικῶς, νὰ ἐκταθῇ εἰς ὑψηλότεραν ὑμνολογίαν. Ἡ νεωτέρα τέχνη παρῆδεν ὅλως τὸ μεγαλεῖον τοιοῦτου θέματος καὶ πρῶτος ὁ ὀλύμπιος Γκαῦτε ἐξέθαψεν αὐτὸ γράφας μεγαλόσχημον ὠδὴν, ἥτις καὶ ἐνέ-

πνευσε τὸν ἡμέτερον καλλιτέχνην. Ἡ εἰκὼν εὐρίσκεται ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Κολωνίας.

— Τὰ ὠραιότατα „Τραγοῦδια“ τοῦ Χάινε, τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ, ἐξεδόθησαν πολλάκις μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων, καὶ διὰ δώδεκα μόνον στίχους τοῦ ὁ διάσημος Τοῦμμαν ἀνέλαβε νὰ γράψῃ καὶ ἔγραψε τὸ „Στοιχειωμένο νησί“ διὰ νεωτάτην τῆς ποιητικῆς ταύτης συλλογῆς ἐκδοσιν. — Τί νὰ θαυμάσῃ τις ἐν τῇ τέχνῃ πρῶτον; Τὸν ποιητὴν, διὰ τριῶν μόνον στροφῶν καὶ δι' ἀπλυστάτων πραγμάτων συναρπάζοντα τὴν καρδίαν μας, ἢ τὸν ζωγράφον, ἐρμηνεύοντα φυσικώτατα ὅτι ὁ πρῶτος ἐμοιρολόγησεν; — Ἰδοὺ τί μόνον λέγει ὁ Χάινε:

„Θυμᾶσαι, ἀγάπη μου, ποῦ καθούμασταν εὐμορφα εἰς ἐλαφρὴ βαρκοῦλα πλάγι — πλάγι· ὁ ἀγέρας δὲν φυσοῦσε, καὶ τρέχαμε ἐπὶ μακρυνὸ πέλαγος.“

„Τὸ Στοιχειωμένο νησί, τὸ εὐμορφο νησί φαίνονταν σκοτεινὸ μέσ' ἐς τὴν λάμψιν τοῦ φεγγαριοῦ· ἀπ' ἐκεῖ ἀκούονταν γλυκεῖς φωναὶς καὶ παρὰδερναν τὰ σύννεφα ἀνεβοκαταβαίνοντας.“

„Καὶ ἡ φωναὶς ἀκούονταν γλυκύτερα καὶ τὰ σύννεφα δὲν ἐστέκουν· κουνταν ποτέ· κι' ἐμεῖς περνούσαμε τρεχάτοι καὶ χαθόκαμα μακριὰ μεσ' ἐς τὸ πέλαγος χωρὶς παρηγορίαν.“

Οἱ γερμανικοὶ στίχοι εἶνε ὀκτασύλλαβοι, γοργοί, ἐμμελεῖς καὶ ἀληθινοί. Τώρα, μετὰ τὴν δύσιν καὶ τοῦ Γεωργίου Παράσχου τίς ἄλλος ἐκτὸς τοῦ ἀδελφοῦ του δύναται νὰ ἐξελληνίσῃ ἐμμέτρως τὸ ἀπλυστάτον αὐτὸ τραγοῦδι, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ἐφήμερον ποιητικὴν δόξαν του;

— Τῷ 1883 ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τοῦ Ἀμβούργου ἐξετέθη καὶ τὸ λαμπρὸν ἄγαλμα τοῦ Bruno Kroßze, ἢ Wallküre, δηλαδή μία τῶν παρθένων ἐκεῖνων, αἵτινες κατὰ τὴν γερμανικὴν μυθολογίαν ὠδήγουν τοὺς πολεμιστὰς εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως καὶ τοὺς πίπτοντας μετέφερον εἰς τὴν Βαλχάλλαν. Σήμερον παραθέτομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγάλματος τούτου, τοῦ ὁποῦ ὁ καλλιτέχνης, μαθητὴς τῆς ἐν Μονάχῳ Σχολῆς τῶν Τεχνῶν, ζῇ ἐν Βερολίνῳ μέχρι τῆς σήμερον.